

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/36/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1314203333
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Floreková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1314203333.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: U.. W. F., I. Z., D. XX, zastúpený AK Malata, Pružinský, Hegeduš & Partners, s.r.o., Bratislava, Prievozská 4/B, proti odporcovi: D. I., I. I., S. XX, zastúpený JUDr. Miroslavom Kučerom, advokátom, Bratislava, Krajinská 30, o zaplatenie sumy 250.000 € s príslušenstvom, na odvolanie odporcu proti uzneseniam Okresného súdu Bratislava III zo dňa 26. 2. 2014 č.k. 21C 58/2014 - 79 v spojení s jeho opravným uznesením zo dňa 15. 4. 2014 č.k. 21C 58/2014 - 102, ďalej na odvolanie odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III zo dňa 15. 5. 2014 č.k. 21C 58/2014 - 154 a napokon na odvolanie odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III zo dňa 30. 5. 2014 č.k. 21C 58/2014 - 171, v pomere hlasov 3 : 0, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa zo dňa 26. 2. 2014 č.k. 21C 58/2014 - 79 v spojení s opravným uznesením prvostupňového súdu zo dňa 15. 4. 2014 č.k. 21C 58/2014 - 102 v napadnutej vyhovujúcej časti **p o t v r d z u j e**.

Vo výroku o trovách konania uznesenie súdu prvého stupňa zo dňa 26. 2. 2014 č.k. 21C 58/2014 - 79 v spojení s opravným uznesením prvostupňového súdu zo dňa 15. 4. 2014 č.k. 21C 58/2014 - 102 **z r u š u j e**.

Napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zo dňa 15. 5. 2014 č.k. 21C 58/2014 - 154 **p o t v r d z u j e**.
Odvolanie odporcu proti uzneseniu súdu prvého stupňa zo dňa 30. 5. 2014 č.k. 21C 58/2014 - 171 **o d m i e t a**.

odôvodnenie:

Uznesením zo dňa 26. 2. 2014 č.k. 21C 58/2014 - 79 v spojení s opravným uznesením prvostupňového súdu zo dňa 15. 4. 2014 č.k. 21C 58/2014 - 102 prvostupňový súd rozhodol o návrhu navrhovateľa na nariadenie predbežného opatrenia tak, že odporcovi zakázal uzatvárať kúpne zmluvy, darovacie zmluvy, zámenné zmluvy, záložné zmluvy, zmluvy o zriadení vecného bremena alebo iné zmluvy, predmetom ktorých by bol prevod, scudzenie či zaťaženie nehnuteľností, a to bytu č. 10/4.poschodie polyfunkčného domu súpisné číslo XXXX v T. M. na parc.č. XXXX/XXX zastavané plochy a nádvoria o výmere 1035 m²zapísané na LV č. XXXX kat. územie T. M., vrátane spoluvlastníckeho podielu XXXX/XXXXXX na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastníckeho podielu na pozemku parc.č. XXXX/XXX zastavané plochy a nádvoria o výmere 1035 m²o veľkosti XXXX/XXXXXX, zapísanom na LV č. XXXX kat. územie T. M., a to až do právoplatného skončenia konania vedeného na tamojšom súde prvého stupňa pod sp. zn. 21C 58/2014.

Vo zvyšku (navrhovateľ sa domáhal nariadenia predbežného opatrenia o zákaze obdobného nakladania s nehnuteľnosťou - nebytovým priestorom č. XX-XXXb/X.Z. domu súp. číslo XXX K. I. na D.C. Q.. XX na Z..Č.. XXXX, vrátane spoluvlastníckeho podielu vo veľkosti XXXX/XXXXXX na spoločných častiach a zariadeniach domu a pozemku s parc.č. XXXX a parc.č. XXXX, zapísané na LV č. XXXX pre kat. úz. S. A.) návrh navrhovateľa na nariadenie predbežného opatrenia zamietol.

O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení svojho uznesenia súd prvého stupňa uviedol, že návrhom vo veci samej (podaným spoločne s návrhom na nariadenie predbežného opatrenia) zo dňa 10. 2. 2014 sa navrhovateľ domáha

od odporcu zaplata sumy 250.000 € s 9,25 % ročným úrokom z omeškania od 19. 6. 2011 do zaplata, a to na základe ručiteľského záväzku, ktorý prevzal odporca zo Zmluvy o pôžičke, uzavretej písomne dňa 18. 6. 2010 medzi navrhovateľom ako veriteľom a O. S. ako dlžníkom, ktorej predmetom bola pôžička vo výške 423.000 €, ktorú sa dlžník O. S. zaviazal vrátiť do 18. 6. 2011 s úrokom 14,6 % ročne; dlžník však uhradil len časť pohľadávky. Odporca D. I. sa v rámci tzv. ručiteľskej doložky zaviazal ručiť za všetky záväzky dlžníka podľa § 546 a nasl. Obč. zák. v prípade ich nesplnenia dlžníkom O. S.. Pohľadávka zo Zmluvy o pôžičke mala byť podľa zmluvných dojednaní zabezpečená záložnou zmluvou, ktorú mal uzavrieť navrhovateľ ako záložný veriteľ s odporcom O. S. ako záložným dlžníkom, pričom predmetom záložnej zmluvy mali byť nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX pre kat. územie B.. Dňom povolenia vkladu spomínanej záložnej zmluvy do katastra nehnuteľností mal podľa zmluvného dojednania zaniknúť aj ručiteľský záväzok odporcu. K uzavretiu záložnej zmluvy však nedošlo, preto ručiteľský záväzok odporcu nezanikol.

Návrh na nariadenie predbežného opatrenia navrhovateľ odôvodňoval tým, že odporca bol ako ručiteľ opakovane ústne vyzvaný navrhovateľom na splnenie záväzku zo Zmluvy o pôžičke, avšak bezúspešne, napriek viacerým prísľubom odporcu na jeho uspokojenie. Podľa vedomostí navrhovateľa má odporca finančné problémy, v dôsledku ktorých bol súdnym exekútorom O.. U.. Š. G. vydaný exekučný príkaz na zriadenie exekučného záložného práva na nehnuteľnostiach vo vlastníctve odporcu v prospech Y.. G.. Na nehnuteľnostiach vo vlastníctve odporcu sú zároveň zriadené záložné práva v prospech peňažných ústavov Dexie banky Slovensko, a.s. a ČSOB, a.s., čo vyplýva z výpisov z listov vlastníctva. Tieto skutočnosti vzbudzujú dôvodnú obavu navrhovateľa o reálne vymoženie nároku navrhovateľa, berúc do úvahy aj to, že odporca sa vyhýba dobrovoľnému uspokojeniu pohľadávky navrhovateľa. Podľa navrhovateľa odporca v snahe vyhnúť sa splneniu záväzku bude uskutočňovať úkony smerujúce k zníženiu jeho majetku, o čom má navrhovateľ indície. V tom navrhovateľ vidí bezprostredne hroziacu ujmu na svojich právach, spočívajúcu v ohrození prípadného výkonu rozhodnutia v tomto konaní. Výška uplatňovanej pohľadávky je vysoká, takže prípadná majetková neschopnosť odporcu uspokojiť pohľadávku navrhovateľa by mala za následok spôsobiť značnej ujmy v jeho majetkovej sfére.

Z LV č. XXXX kat. územie T. M. súd prvého stupňa zistil, že odporca je zapísaný ako výlučný vlastník bytu č. XX/X.Z. polyfunkčného bytového domu súp. č. XXXX, postaveného na parc.č. XXXX, ako aj podielu na spoločných častiach a zariadeniach domu o veľkosti XXXX/XXXXXX; na nehnuteľnosti viazne záložné právo v prospech Dexia banky Slovensko, a.s. Rovnako bolo súdnym exekútorom O.. U.. G. zriadené exekučné záložné právo v prospech oprávnenej Y. G. Z. Č.. C. XXX/XXXX

Z LV č. XXXX kat. územie S. A. súd prvého stupňa zistil, že odporca previedol vlastníctvo k nehnuteľnostiam - nebytovému priestoru č. XX-XXXb/X.Z. domu súp. číslo XXX v Bratislave na D. Q.. XX na parc.č. XXXX, vrátane spoluvlastníckeho podielu vo veľkosti XXXX/XXXXXX na spoločných častiach a zariadeniach domu a pozemku s parc.č. XXXX W. Z.. Č.. XXXX - na tretie osoby Kúpnu zmluvou zo dňa 7. 3. 2014.

Navrhovateľ listinnými dokladmi osvedčil danosť svojho nároku, že je veriteľom zo Zmluvy o pôžičke zo dňa 18. 6. 2010, v rámci ktorej odporca prevzal ručiteľský záväzok, pričom pôžička nebola doposiaľ navrhovateľovi uhradená v plnej výške. Prvostupňový súd mal za preukázané na základe informácií z katasterportálu ohľadom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX W. P. Č.. XXXX kat. úz. T. M.. Odporca popieral, že by uskutočňoval úkony smerujúce k zníženiu jeho majetku. Z LV č. XXXX kat. úz. S. A. však súd prvého stupňa zistil, že odporca nehnuteľnosť - nebytový priestor - spolu so spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a zariadeniach domu a spoluvlastníckym podielom na pozemku odpredal kúpnu zmluvou zo dňa 7. 3. 2014 tretím osobám. Tvrdenia navrhovateľa o snahe odporcu disponovať s nehnuteľnosťami preto vyhodnotil ako pravdivé. Keďže nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX pre kat. územie S. A. v čase rozhodovania prvostupňového súdu už neboli vo vlastníctve odporcu, tento s nimi už nemôže disponovať, preto návrh na nariadenie predbežného opatrenia v tejto časti zamietol. Z LV č. XXXX, XXXX pre kat. územie T. M. plyní, že odporca je stále zapísaný ako vlastník nehnuteľnosti - bytu č. XX/X.Z. polyfunkčného domu súp. č. XXXX a ako podielový spoluvlastník spoločných častí a spoločných zariadeniach domu, ako aj spoluvlastníkom pozemku; na LV je vyznačené záložné právo v prospech Dexie banky Slovensko, a.s. Z dôvodu, že odporca v mesiaci marec 2014, t.j. po podaní návrhu navrhovateľa na súd, previedol vlastnícke právo k inej nehnuteľnosti na tretie osoby, nemožno vylúčiť, že by tak neurobil aj v prípade iných nehnuteľností. Prvostupňový súd preto návrhu navrhovateľa na nariadenie predbežného opatrenia vo vzťahu k nehnuteľnostiam, zapísaným na LV č. XXXX, XXXX kat. úz. T. M. vyhovel (§ 74, § 102 ods. 1 O.s.p.), a to z dôvodu potreby dočasnej úpravy pomerov medzi účastníkmi konania.

Rozhodnutie o trovách konania oprel súd prvého stupňa o ust. § 142 ods. 2 O.s.p.; vzhľadom na polovičný úspech účastníkov konania nepriznal žiadnemu ich náhradu.

Uvedené uznesenie napadol v zákonnej lehote odvolaním odporca; jeho odvolanie smerovalo proti výroku, ktorým súd prvého stupňa návrhu na nariadenie predbežného opatrenia vyhovel a proti výroku o trovách konania (tzv. závislý výrok). Odporca žiadal v odvolacom konaní uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zrušiť. Odporca nesúhlasil so závermi prvostupňového súdu. Namietal, že navrhovateľ svoj nárok nijakým spôsobom neosvedčil. Odporca nemôže odpredať nehnuteľnosť, kde má vyriešenú bytovú situáciu, tretím osobám, jednak preto, že nemá kam ísť bývať a tiež preto, že k týmto nehnuteľnostiam má zriadené záložné právo banka, takže bez jej súhlasu by nebolo možné nehnuteľnosti odpredať. Odporca nechce s nehnuteľnosťami nakladať a ani s nimi nakladať nemôže. Nariadenie predbežného opatrenia je nadbytočné a bezpredmetné.

Na odvolanie odporcu sa písomne vyjadril navrhovateľ tak, že žiadal uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutých častiach ako vecne správne potvrdiť. Predmetné uznesenie bolo vydané v súlade s ust. § 74 a nasl. O.s.p. Poukazoval na to, že v priebehu konania súd prvého stupňa zistil, že odporca uskutočnil úkony smerujúce k zmenšeniu jeho majetku, keďže nehnuteľnosť - nebytový priestor č. 12-899b - previedol kúpnu zmluvou zo dňa 7. 3. 2014 na tretie osoby, čím došlo preukázateľne k zmenšeniu jeho majetku. Z týchto skutočností je nepochybné, že odporca sa napriek prebiehajúcej konaniu cielene a účelovo zbavil tejto nehnuteľnosti, aby tak zmenšil svoj majetok, ktorý má slúžiť na uspokojenie nároku navrhovateľa vo veci samej. Tvrdenia navrhovateľa o snahe odporcu disponovať svojím majetkom sú teda pravdivé; vzhľadom na uvedené konanie odporcu je dôvodnosť bezprostredne hroziacej ujmy na právach navrhovateľa daná a naliehavá. Navrhovateľ nesúhlasil s obranou odporcu spočívajúcou v tom, že odporca nemôže s nehnuteľnosťami nakladať, vzhľadom na existenciu záložného práva v prospech banky ako záložného veriteľa. Záložné právo nebráni v prípade splnenia zákonných podmienok tomu, aby došlo k scudzeniu nehnuteľnosti, keďže záložné právo je svojou povahou akcesorickým zabezpečovacím inštitútom na posilnenie právneho postavenia veriteľa; vo svojej podstate však nevylučuje uskutočnenie právneho úkonu za účelom scudzenia nehnuteľnosti. Navrhovateľ poukazoval na vyjadrenia samotného odporcu na pojednávaní v predmetnej veci dňa 24. 4. 2014, z ktorých sa možno dôvodne domnievať, že odporca sa účelovo zbavuje svojho majetku, pričom právny zástupca odporcu na pojednávaní pripustil nemajetnosť odporcu a naznačil, že v prípade zrušenia predbežného opatrenia dôjde k scudzeniu nehnuteľnosti, ktorej sa nariadené predbežné opatrenie týka. Potom jediným možným prostriedkom právnej ochrany nároku navrhovateľa pred takýmto konaním odporcu, je nariadené predbežné opatrenie. Pokiaľ by odporca nemal v úmysle nakladať s nehnuteľnosťami tak, ako to tvrdí v odvolaní, potom by v čase po podaní návrhu na nariadenie predbežného opatrenia neurobil právny úkon, ktorého zákazu sa navrhovateľ návrhom domáhal.

Navrhovateľ vo vyjadrení argumentoval tým, že s prihliadnutím na všetky okolnosti považuje za nepochybné, že odporca, vedomý si svojho ručiteľského záväzku voči navrhovateľovi, už uskutočňuje príslušné kroky, smerujúce k zbaveniu sa svojho majetku. Práve v tom vidí navrhovateľ nebezpečenstvo pretrvávajúcej bezprostredne hroziacej ujmy, keďže zrušením nariadeného predbežného opatrenia by došlo k značnému ohrozeniu nároku navrhovateľa, uplatneného návrhom vo veci samej a tým aj možnosti navrhovateľa reálne sa domôcť zaplatenia dlžnej sumy od odporcu. Akýkoľvek ďalší úbytok na majetku odporcu by predstavoval ďalšie významné poškodenie práv navrhovateľa, a to aj vo vzťahu k výške dlžnej sumy, ktorej zaplatenia sa navrhovateľ domáha.

K spochybňovaniu nároku navrhovateľa odporcom navrhovateľ uviedol, že listinnými dôkazmi, ktoré predložil, navrhovateľ preukázal skutočnosť, že pôžička bola dlžníkovi poskytnutá v plnej výške tak, ako to predpokladala Zmluva o pôžičke, s tým, že navrhovateľ urobil príslušné právne kroky na vymoženie pohľadávky od dlžníka, o čom svedčí prebiehajúce exekučné konanie. Ručiteľský záväzok odporcu po právnej stránke stále trvá. Odporca vedomý si svojho záväzku tento ani nespochybňuje, keď medzi navrhovateľom a odporcom prebehli rokovania o dobrovoľnom zaplatení sumy; navyše navrhovateľ voči odporcovi prejavil dobrú vôľu tým, že sa domáha zaplatenia len zvyšnej istiny bez zmluvnej pokuty a úrokov z omeškania, na ktoré má v celom rozsahu nárok.

Uznesením zo dňa 15. 5. 2014 č.k. 21C 58/2014 - 154 súd prvého stupňa vyhovel ďalšiemu návrhu navrhovateľa a predbežným opatrením odporcovi zakázal akýmkoľvek spôsobom nakladať s obchodným podielom v spoločnosti KAYWAY s.r.o., najmä obchodný podiel predať, darovať, vložiť do podnikania inej osoby, ručiť obchodným podielom, zaťažiť ho záložným alebo akýmkoľvek iným právom, rozhodovať pri výkone pôsobnosti valného zhromažďovania o zvýšení základného imania spoločnosti, o znížení základného imania spoločnosti, o zmene právnej formy, zlúčení, splynutí alebo rozdelení spoločnosti, o schválení zmluvy o predaji podniku alebo o schválení zmluvy o predaji časti podniku, až do právoplatného skončenia konania vedenom na prvostupňovom súde pod sp. zn. 21C 58/2014.

V odôvodnení uznesenia súd prvého stupňa uviedol, že sa stotožnil v celom rozsahu so skutkovými dôvodmi návrhu navrhovateľa na nariadenie predbežného opatrenia, vyplývajúcich z obsahu spisu a z pripojených listinných dôkazov, ako aj s právnymi dôvodmi návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. Navrhovateľ v návrhu na nariadenie poukazoval na to, že nehnuteľnosť, vo vzťahu ku ktorej bolo nariadené v poradí prvé predbežné opatrenie (zo dňa 26. 2. 2014 č.k. 21C 58/2014 - 79 v spojení s opravným uznesením prvostupňového súdu zo dňa 15. 4. 2014 č.k. 21C 58/2014 - 102) je zaťažená ťarchami, predovšetkým záložným právom v prospech Dexia Banky Slovenska, a.s.; tiež argumentoval tým, že konaním odporcu došlo k zmenšeniu jeho majetku. Po právnej stránke oprel svoje rozhodnutie o ust. § 102 ods. 1, § 76 ods. 1 písm.e/, f/ O.s.p. Predbežné opatrenie nariadil z dôvodu obavy, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený. S poukazom na § 145 O.s.p. uviedol, že o trovách rozhodne v konečnom rozhodnutí vo veci samej.

Uvedené uznesenie napadol v zákonnej lehote odvolaním odporca, v celom rozsahu, domáhajúc sa jeho zmeny tak, že odvolací súd návrh navrhovateľa na nariadenie predbežného opatrenia zamietne, prípadne sa domáhal zrušenia napadnutého uznesenia a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Prvostupňovému súdu vytykal nepreskúmateľnosť jeho rozhodnutia. Zo súdneho rozhodnutia musí vyplývať, na základe čoho súd rozhodol a prečo tak rozhodol. Prvostupňový súd vychádzal pri rozhodovaní z toho, že odporca v minulosti previedol nehnuteľnosť a že tak môže urobiť aj so svojím ďalším majetkom. Súd však neskúmal bližšie, prečo odporca svoj majetok musel previesť na tretiu osobu, z ktorého prevodu navyše nič nemal, nakoľko všetky financie z prevodu získala banka, ktorá mala k danej nehnuteľnosti zriadené záložné právo a pokiaľ by k prevodu nedošlo, nehnuteľnosť by bola predaná v dražbe. Odporca vytykal súdu prvého stupňa, že predovšetkým vôbec neskúmal, čím je nárok navrhovateľa osvedčený, na to, aby bolo odporcovi zakázané nakladať s jeho obchodným podielom v spoločnosti, kde odporca podniká a ktoré predstavuje jeho jediný možný zdroj príjmov. Súd prvého stupňa neskúmal, aké konkrétne kroky odporca urobil, ktoré mali smerovať k prevodu obchodného podielu v spoločnosti. Odporca v odvolaní zdôraznil, že neurobil žiadne a ani urobiť nemôže, lebo by tak išiel sám proti sebe. Obchodný podiel odporcu v spoločnosti predstavuje 5.000 €, ktorá suma ale nemôže nijako pohľadávku navrhovateľa uspokojiť. Odporca prehlásil, že nemá záujem znižovať žiadnym spôsobom svoj majetok, ani sa ho zbavovať, pretože žiaden nemá.

Na odvolanie odporcu sa písomne vyjadril navrhovateľ tak, že navrhoval napadnuté uznesenie prvostupňového súdu ako vecne správne potvrdiť (č.l. 174 spisu). Nesúhlasil s tvrdením odporcu o nepreskúmateľnosti napadnutého uznesenia; mal za to, že súd prvého stupňa v ňom uviedol, ktoré skutočnosti tvrdené navrhovateľom mal za preukázané v súvislosti s osvedčením zákonných podmienok pre nariadenie predbežného opatrenia. Súd prvého stupňa sa stotožnil so skutkovými aj právnymi dôvodmi uvádzanými navrhovateľom v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia v zmysle § 76 ods. 4 O.s.p. a o týchto dôvodoch sa odporca dozvedá aj z návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, ktoré súd zasiela odporcovi spolu s uznesením, ktorým bolo predbežné opatrenie nariadené. Argumentácia odporcu o nepreskúmateľnosti napadnutého uznesenia preto neobstojí. Prvostupňový súd zistil, že odporca urobil úkony, smerujúce k zmenšeniu jeho majetku, keď nehnuteľnosť - nebytový priestor č. XX - XXXb zapísaný na LV č. XXXX pre kat. úz. S. A. - previedol kúpnu zmluvou zo dňa 7. 3. 2014 na tretie osoby, čím došlo k zmenšeniu jeho majetku. Odporca sa napriek prebiehajúcej konaniu cielene a účelovo zbavil označenej nehnuteľnosti jej scudzením tretím osobám, aby tak zmenšil majetok, ktorá má slúžiť na uspokojenie nároku navrhovateľa vo veci samej. Obranu odporcu, že prvostupňový súd neskúmal okolnosti prevodu nebytového priestoru považuje navrhovateľ za irelevantné. Z povahy predbežného opatrenia vyplýva, že súd nie je vzhľadom na predbežný a dočasný charakter predbežného opatrenia zisťovať skutočnosti v takom rozsahu, ako pri rozhodovaní vo veci samej. Navyše okolnosti prevodu ani nie sú podstatné. Akékoľvek tvrdenia odporcu o tom, že nemá záujem znižovať svoj majetok, ani sa ho zbavovať, považuje navrhovateľ za nepravdivé, vzhľadom na okolnosti prípadu, ako aj vyjadrenia samotného odporcu na pojednávaní dňa 24. 4. 2014. Nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy na strane navrhovateľa spočíva v tom, že odporca uskutočňuje kroky, smerujúce k zbaveniu sa svojho majetku. Navrhovateľ zopakoval, že už len vzhľadom na výšku dlžnej sumy by akýkoľvek ďalší úbytok na majetku odporcu predstavoval ďalšie významné poškodenie práv navrhovateľa.

Odvolací súd preskúmal vec v napadnutom rozsahu (podľa § 212 ods. 1 O.s.p.), t.j. v poradí prvé uznesenie prvostupňového súdu o predbežnom opatrení vo vyhovujúcom výroku a vo výroku o trovách konania, ako aj v poradí druhé uznesenie prvostupňového súdu v celom rozsahu, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie odporcu, smerujúce proti výrokom o nariadení predbežného opatrenia dôvodné nie je; výrok o trovách konania v poradí prvého predbežného opatrenia je potrebné zrušiť.

Podľa § 102 ods. 1 O.s.p. ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov alebo zabezpečiť dôkaz, pretože je obava, že neskôr ho nebude možné vykonať alebo len s veľkými ťažkosťami, súd na návrh neodkladne nariadi predbežné opatrenie alebo zabezpečí dôkaz.

Podľa § 76 ods. 1 písm.e/ O.s.p. predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi najmä, aby nenakladal s určitými vecami alebo právami.

Podľa § 76 ods. 1 písm.f/ O.s.p. predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi najmä, aby niečo vykonal, niečo sa zdržal alebo niečo znášal.

V zmysle cit. ustanovenia § 102 ods. 1 O.s.p. predpokladom pre nariadenie predbežného opatrenia ešte pred rozhodnutím vo veci samej, je potreba dočasnej úpravy pomerov účastníkov alebo obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený. Potreba dočasnej úpravy pomerov účastníkov alebo obava z ohrozenia výkonu súdneho rozhodnutia musí byť v konaní o nariadenie predbežného opatrenia aspoň osvedčená, t.j. musí sa javiť aspoň ako pravdepodobná; nárok teda nemusí byť preukázaný. Spoločným znakom oboch typov predbežných opatrení je ich dočasný - predbežný charakter. V danom prípade navrhovateľ navrhovaným predbežným opatrením sleduje dočasnú úpravu pomerov účastníkov.

Nariadenie predbežného opatrenia z dôvodu potreby dočasnej úpravy pomerov je prípustné a opodstatnené vtedy, ak sa tvrdí alebo osvedčí právny vzťah medzi účastníkmi, ak tieto vzťahy vyžadujú dočasnú úpravu, ak sa v právnych vzťahoch medzi účastníkmi nevytvorí nenávratný stav a ak sa neprimeraným spôsobom nezasahuje do právnych vzťahov medzi účastníkmi (tj. že účastník nie je obmedzený spôsobom neprimeraným povahe veci).

Predbežné opatrenie musí mať navyše vzťah k právnemu vzťahu, ktorý je predmetom konania vo veci samej. Už z návrhu na nariadenie predbežného opatrenia musí byť o.i. zrejmé, čoho sa navrhovateľ predbežného opatrenia mieni domáhať návrhom vo veci samej. Je potrebné, aby vzťah, ktorý sa dočasne upraví predbežným opatrením, bol vyriešený rozhodnutím vo veci samej. Táto spojitosť musí byť nielen vecná ale i bezprostredná, priama, inak nemožno hovoriť o naliehavosti požadovanej dočasnej úpravy. Medzi návrhom na nariadenie predbežného opatrenia a návrhom vo veci samej musí byť vzájomná súvislosť.

V konaní o nariadenie predbežného opatrenia je výlučne vecou účastníka, ktorý navrhuje nariadenie predbežného opatrenia, učiniť príslušné tvrdenia a tieto podložiť dostatočnými dôkazmi, z ktorých súd vyvodí záver o prípustnosti a opodstatnenosti jeho návrhu na predbežné opatrenie. V štádiu, kedy súd rozhoduje o návrhu na vydanie predbežného opatrenia nie je totiž časový priestor na vykonávanie rozsiahleho dokazovania (§ 75 ods. 4, § 102 ods. 1 O.s.p.). Súd musí mať pri rozhodovaní o nariadení predbežného opatrenia na zreteli, že predbežné opatrenie je opatrením výnimočnej povahy a preto by malo povinného účastníka obmedzovať v prípade jeho nariadenia len v nevyhnutnej miere. Iný postup by mohol znamenať prekročenie ústavnosti postupu súdu v konaní o predbežnom opatrení. Zásah súdu prostredníctvom predbežného opatrenia do právnych vzťahov účastníkov musí byť primeraný.

Po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu v posudzovanej veci dospel odvolací súd k rovnakému záveru, ako súd prvého stupňa; pokiaľ prvostupňový súd návrhom navrhovateľa na nariadenie predbežných opatrení voči odporcovi vyhovel, rozhodol vecne správne.

Navrhovateľ v danom prípade osvedčil existenciu právneho vzťahu medzi ním a odporcom, založenom na ručiteľskom záväzku ktorý prevzal odporca, keď svoje tvrdenia v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia podporil aj listinnými dôkazmi (Zmluva o pôžičke zo dňa 18. 6. 2010, s ručiteľskou doložkou), v dôsledku ktorých sa navrhovateľove tvrdenia javia ako pravdepodobné (pre účely rozhodovania o predbežnom opatrení). Odvolací súd považuje za správny aj záver prvostupňového súdu o existencii bezprostredne hroziacej ujmy, spočívajúcej v úbytku majetku na strane odporcu. Po podaní návrhu navrhovateľom na súd došlo k prevodu vlastníckeho práva odporcu k nebytovému priestoru v katastrálnom území Staré mesto v Bratislave, čo svedčí o tom, že odporca činí kroky, ktoré môžu sťažiť prípadný výkon rozhodnutia. Nakladanie s nehnuteľnosťou, ako aj obchodným podielom odporcu v spoločnosti KAYWAY, s.r.o., by za danej situácie zhoršilo postavenie navrhovateľa ako veriteľa; navrhovateľ teda podľa názoru odvolacieho súdu osvedčil aj existenciu nebezpečenstva hroziacej ujmy.

Účinky predbežného opatrenia nebudú neprimerane zasahovať do právnych vzťahov účastníkov - uloženie povinnosti odporcovi nenakladať s označenou nehnuteľnosťou (spôsobmi vymedzenými predbežným opatrením) nebude mať žiadny dosah na existenciu vlastníckeho práva odporcu k predmetnej nehnuteľnosti a teda nebude odporcu obťažovať nad mieru primeranú veci. Zákaz disponovania s obchodným podielom odporcu v obchodnej spoločnosti odporcu neobmedzí v možnosti podnikania prostredníctvom tejto obchodnej spoločnosti.

Odporca v odvolaniach, smerujúcich proti oboj nariadeným predbežným opatreniam argumentuje tým, že napáda platnosť právnych úkonov - Zmluvy o pôžičke zo dňa 18. 6. 2010 (keď spochybňuje finančnú

čiasťku, ktorá mala byť reálne ako pôžička dlžníkovi poskytnutá), rovnako tak považuje za neplatný aj ručiteľský záväzok, ktorý z uvedenej Zmluvy o pôžičke ako jeden z ručiteľov prevzal. Otázkou platnosti právnych úkonov však nemožno riešiť ako prejudiciálnu v rámci rozhodovania o návrhu (návrhoch) na nariadenie predbežného opatrenia, tieto môžu byť riešené pri posudzovaní predmetu konania vo veci samej.

Odvolačný súd poznamenáva, že nariadenie predbežného opatrenia neprejudikuje rozhodnutie vo veci samej; v konaní vo veci samej bude súd skúmať, či je navrhovateľom uplatnený nárok opodstatnený. Vzhľadom na splnenie zákonných podmienok pre nariadenie predbežných opatrení odvolací súd obe napadnuté uznesenia súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.), a to v časti, v ktorých súd prvého stupňa návrhom na nariadenie predbežného opatrenia vyhovel.

Pokiaľ ide o výrok o trovách konania v uznesení súdu prvého stupňa zo dňa 26. 2. 2014 č.k. 21C 58/2014 - 79 v spojení s opravným uznesením prvostupňového súdu zo dňa 15. 4. 2014 č.k. 21C 58/2014 - 102, ktorým súd prvého stupňa rozhodol tak, že v zmysle § 142 ods. 2 O.s.p. žiaden (správne má byť žiadny) z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, odvolací súd v tejto časti predmetné uznesenie súdu prvého stupňa zrušil podľa § 221 ods. 1 písm.h/ O.s.p. (t.j. pre nesprávne právne posúdenie veci). V oboch prípadoch návrhu na nariadenie predbežného opatrenia ide o predbežné opatrenie navrhované buď súčasne alebo po podaní návrhu na začatie konania vo veci samej, t.j. podľa § 102 ods. 1 O.s.p. Rozhodovanie o trovách predbežného opatrenia v takom prípade upravuje ust. § 145 O.s.p., v zmysle ktorého o náhrade trov spojených s konaním o predbežnom opatrení sa rozhodne až v konaní o veci samej.

Uznesením zo dňa 30. 5. 2014 č.k. 21C 58/2014 - 171 súd prvého stupňa zastavil konanie o návrhu navrhovateľa vo veci samej, a to v časti o zaplatenie istiny 17.772,09 € a v časti úroku z omeškania 9,25 % ročne zo sumy 250.000 € od 19. 6. 2011 do zaplatenia, na základe späťvzatie návrhu navrhovateľom, v tejto časti, podľa § 96 ods. 1, 3 O.s.p., keď k späťvzatiu návrhu navrhovateľom došlo ešte pred prvým pojednávaním vo veci samej. Prvostupňový súd zároveň rozhodol o vrátení alikvotnej časti súdneho poplatku za návrh , vo výške 1.055,66 € (t.j. krátený o 1 %), podľa § 11 ods. 3, 4, 6 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch. Súd prvého stupňa si v odôvodnení uznesenia vyhradil právo rozhodnúť o trovách konania v konečnom rozhodnutí o celom nároku.

Predmetné uznesenie napadol v zákonnej lehote odvolaním odporca, a to v časti, kde súd prvého stupňa vyslovil, že o trovách konania rozhodne v konečnom rozhodnutí o celom nároku. Vytýkal prvostupňovému súdu, že z odôvodnenia jeho rozhodnutia nevyplýva, čo ho k takému postupu viedlo, čo činí jeho rozhodnutie v tejto časti nepreskúmateľným, čo je dôvodom na zrušenie rozhodnutia odvolacím súdom. Súd prvého stupňa v uvedenom uznesení neuviedol ani len to, či rozhodnutie o trovách konania v tomto rozhodnutí je založené na ust. § 151 ods. 3 O.s.p. Rozhodnutie súdu môže vzbudzovať isté obavy účastníka z prejudikovania sporu, keď súd nepriznal náhradu trov konania v časti svojvoľne späťvzatého návrhu, resp. nedôvodného návrhu, akoby chcel dopredu určiť, že samotný návrh je dôvodne podaný a otázka konečného verdiktu je jasná vopred. Odporca poznamenal, že v konečnom dôsledku súd bude rozhodovať o trovách podľa ust. § 142 O.s.p., ktoré zákonné ustanovenie nemá nič spoločné s § 146 ods. 2 O.s.p., ktoré bolo podľa názoru odporcu nutné aplikovať v prípade uvedeného čiastočného späťvzatia návrhu. Odporca preto žiadal priznať mu náhradu trov konania pred súdom prvého stupňa i v odvolacom konaní, prípadne v tejto časti uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť.

Navrhovateľ sa na odvolanie odporcu nevyjadril.

Odvolačný súd preskúmal vec v napadnutom rozsahu, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie odporcu je nutné odmietnuť.

Podľa § 202 ods. 4 O.s.p. odvolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Ako vyplýva z obsahu odvolania odporcu, napadol ním len odôvodnenie predmetného uznesenia prvostupňového súdu, keď mu vytýkal, že o trovách konania rozhodne až v konečnom rozhodnutí; (čiastočné) zastavenie konania odporca v odvolaní nenamietal. V zmysle cit. ust. § 202 ods. 4 O.s.p. však odvolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Vzhľadom na to, že odvolanie len proti dôvodom uznesenia nie je prípustné, neboli splnené podmienky pre konanie o odvolaní a preto odvolací súd na základe cit. ust. § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p. odvolanie odporcu odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.